

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa

Diumenge de la Misericòrdia

Encara que ens pot semblar molt lluny, no fa tant de temps que vàrem dedicar tot un any al tema de la misericòrdia. El papa Francesc va proclamar un Jubileu especial per a tota l'Església i va dedicar l'any 2016 a la misericòrdia. Amb tot, però, són tantes les coses que ens passen cada dia i tants els esdeveniments que se succeeixen cada any que possiblement ho tenim ja gairebé oblidat.

Però aquest segon diumenge de Pasqua és també el Diumenge de la Misericòrdia. És veritat que el sentit de la misericòrdia està, des de fa temps, força menystingut en el món actual en què el que es valora és l'eficàcia, l'agressivitat, el poder, els diners, l'èxit, de tal manera que això de la misericòrdia es considera gairebé una debilitat, un sentiment d'éssers inferiors, dèbils.

I és que, encara que moltes vegades ens posem una màscara de seguretat, de prepotència, de poder, la realitat és que som molt poca cosa, som molt febles tots, molt més del que sovint volem aparentar i reconèixer.

Però, en què consisteix la misericòrdia? Què és la misericòrdia? La misericòrdia és amor en acció, en moviment. És la disposició a compadir-se dels treballs i misèries alienes, i l'origen de la misericòrdia és Déu mateix que és misericordiós.

Sí, és Déu creador que ha tingut precisament misericòrdia dels homes que ha creat. Ha tingut tanta misericòrdia que s'ha abaixat fins a la nostra pobresa fent-se home com nosaltres.

Ja a l'antiguitat Déu es va manifestar com a Déu d'amor que actua amb misericòr-

dia i amb tendresa envers nosaltres: «És que pot oblidar-se una mare del seu infantó, pot deixar d'estimar el fill de les seves entranyes? Però ni que alguna se n'oblidés, jo mai no t'oblidaria» (Is 49,15).

I de manera clara i contundent ens diu Jesús a l'Evangeli de sant Lluç: «Vosaltres estimeu els vostres enemics, feu bé i presteu sense esperar res a canvi: llavors serà gran la vostra recompensa, i sereu fills de l'Altíssim, que és bo amb els desagraïts i amb els dolents. Sigueu misericordiosos com ho és el vostre Pare» (Lc 6,35-36).

Tenim possibilitats constants a la nostra vida de fer realitat aquest manament del Senyor: la puc fer present a la meua vida a través de l'amabilitat, l'atenció als necessitats i, especialment, en el perdó i la reconciliació. Misericòrdia no és un sentiment, és una pràctica.

És el millor sacrifici que podem oferir a Déu perquè si la vivim serem semblants a Ell que és misericordiós. «El que jo vull és misericòrdia i no sacrificis, coneixement de Déu i no pas holocaustos» (Os 6,6).

Sovint ens fa por el judici de Déu; siguem, doncs, misericordiosos els uns amb els altres: «Perquè, en el judici, no hi haurà misericòrdia per a aquells que no hauran tingut misericòrdia; però els misericordiosos podran riure's del judici» (Jm 2,13).

ENTREVISTA

La força evangelitzadora de la litúrgia

TEODOR SUAU

Durant prop de 30 anys, Mn. Teodor Suau ha col·laborat amb la secció «Fe i Pensament» de la revista *Serra d'Or*. Cada mes no ha faltat el seu segell en un dels dos articles publicats. El desembre passat va decidir posar punt final a aquesta relació, que tenia la finalitat «de fer el més proper possible el missatge de Jesús als lectors», afirma Mn. Suau, litúrgista, degà del capítol de canonges de la catedral de Mallorca, i que ha estat professor i director del Centre d'Estudis Teològics de Mallorca.

Com definiria l'experiència d'aquests 30 anys d'articles?

Els meus articles han estat sempre un intent de llegir la realitat que ens afecta des de la perspectiva de l'Evangeli, fent-lo el més proper possible als lectors. La meua experiència ha estat òptima. Mantenir contacte amb gent que desconec i amb la qual no he mantingut gairebé mai comunicació ha suposat una experiència de gratuïtat que a mi m'ha fet molt de bé.

Els joves valoren prou la litúrgia?

No crec que existeixin «els joves». Hi ha una gran pluralitat de maneres de ser joves avui. La immensa majoria, molt allunyada de l'Església i, per tant, de la celebració. Malgrat això, estic convençut que la litúrgia és la millor forma de catequesi, com volien els sants pares. L'univers simbòlic, treballat, explicat i realitzat amb dignitat i fe, sempre convenç.

Creu que és una bona eina evangelitzadora?

Penso que la celebració de la fe, tal com la vol l'Església, és una eina immillorable per arribar als joves de totes les condicions. La bellesa continua essent avui, encara i gràcies a Déu, la porta del misteri. I una òptima eina d'evangelització. Però s'ha de fer des de la profunditat de la fe, vers el compromís amb els germans i buscant per sobre de qualsevol altra cosa l'experiència del Déu Trinitat.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

Ens espera

A l'inici del curs passat dos infants, companys d'escola, van demanar als pares si els havien batejat quan van néixer. La pregunta estava motivada perquè alguns dels companys de classe havien començat la catequesi preparatòria per a la primera comunió. Efectivament, havien estat batejats. En saber-ho, van manifestar als pares que també volien fer-la i preparar-se anant a la catequesi. Un dels infants ho motivava dient: «M'han dit que pel baptisme ens fem de la colla de Jesús. Per què no me n'heu parlat per explicar-me qui és i que vol dir ser de la seva colla? Per què no m'heu explicat que puc fer la primera comunió?». Ja són a segon curs de catequesi. Aquest any participaran del pa eucarístic. Ho esperen amb il·lusió. Ho parlen entre ells i amb els pares.

La mare d'un d'aquests infants comentava amb el seu espòs: «Quan ens casarem, tu i jo érem catòlics força practicants. Veníem de grups juvenils de fe, en els que ens havíem implicat després de la confirmació. No sé ben bé perquè ens anàrem refredant i, sense perdre la fe, la nostra pràctica esdevingué molt intermitent, poc viscuda i poc comprome-

tedora. Ens refredarem molt. No sé si a tu t'ha passat igual, però l'interès del nostre fill per fer la comunió m'ha trasbalsat. Fa dies que hi penso i potser tu i jo n'hauríem de parlar seriosament i veure si aquest fet, la comunió del nostre fill, no hauria de comportar un retorn a Jesús i el que ens comportava la seva amistat i seguiment. Sento un cert enyor de les estones de pregària que compartíem. Vols dir que l'entusiasme i decisió del nostre fill no ens parla i ens demana una resposta? Iniciar un camí de retorn, sabent qui ens espera. «Així, el meu retorn enmig vostre farà que tingueu una nova ocasió per a gloriar-vos de mi en Jesucrist» (Fl 1,26).

El Senyor passa i torna a passar. Cal estar disposats a acollir-lo. Fer-li un espai en el nostre cor, en la nostra vida. La seva gràcia sobrepasa les nostres petites o grans mesquineses, els nostres petits o grans oblits. Vol tenir-nos a prop. Ens espera. «Esquinceu-vos el cor, i no els vestits. / Convertiu-vos al Senyor, el vostre Déu, / que és compassiu i benigne, / lent per al càstig i ric en l'amor, / i que es desdiiu de fer el mal» (Jl 2,13).

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Envueltos por la Misericordia

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Al entrar, muy cerca del Vaticano, en la iglesia del Santo Espíritu, su impulso nos conduce hacia el centro de la nave. Casi sin darnos cuenta nos situaremos entre el grupo de personas que oran. Podríamos decir que es un lugar privilegiado; en la capilla de la izquierda encontramos a san Juan Pablo II, representado gozoso, dinámico, casi en diálogo con nosotros: con su brazo extendido nos invita a dirigir nuestra mirada y nuestro corazón hacia la capilla de la derecha, en ella santa Faustina Kowalska, apóstol de la Divina Misericordia, es anfitriona y nos sitúa ante el Señor que nos acoge y nos muestra su Misericordia.

Allí se ora ante el altar y ante la Eucaristía, insertos en una atmósfera

de Misericordia, el amor y la ternura nos envuelve, se expresan los sufrimientos personales y los de nuestro mundo. Cristo Resucitado nos da la paz, el perdón, el consuelo y la alegría, nos trasmite su salvación, nos hace llegar el amor del Padre.

Agradecidos, confesemos «Señor mío y Dios mío» y recibamos la bienaventuranza que el Señor proclama: «Bienaventurados los que crean sin haber visto» (Jn 20,29).

A María, Madre de Corazón misericordioso, le rogamos que nos ayude. Al recibir tanto Amor y Misericordia de su Hijo, deseamos responder agradecidos; con generosidad y sencillez, anhelamos amar y transparentar la misericordia en todos los instantes de nuestra vida.

Lectures de la missa diària i santoral

17. □ Dilluns (lit. hores: 2a setm.)

[Ac 4,23-31 / Sl 2 / Jn 3,1-8]. Sants Elies, Pau i Isidor, monjos i mrs. a Còrdova; sant Anicet, papa (siríac, 155-166) i mr.; sant Robert, abat; beata Marianna de Jesús, vg.; beat Baptista Spagnoli, rel. carmelità.

18. □ Dimarts [Ac 4,32-37 / Sl 92 / Jn 3,7-15].

Sant Eleuteri, bisbe, i la seva mare Antia, mrs.; beat Andreu Hibernon, rel. franciscà, d'Alcantarilla; beata Maria de l'Encarnació, rel. carmelitana.

19. □ Dimecres [Ac 5,17-26 / Sl 33 / Jn 3,16-21].

Sant Lleó IX, papa (alsacià, 1049-1054); sant Vicenç de Cotlliure, mr.

20. □ Dijous [Ac 5,27-33 / Sl 33 / Jn 3,31-36].

Sant Sulpici, mr.; santa Agnès de Montepulciano, vg. dominicana; santa Oda, vg.

21. □ Divendres [Ac 5,34-42 / Sl 26 / Jn 6,1-15].

Sant Anselm (1033-1109), abat de Bec, bisbe de Canterbury i dr. de l'Església, nat a Aosta; sant Silví, mr.; sant Conrad de Parzham, rel. caputxí.

22. □ Dissabte. [Ac 6,1-7 / Sl 32 / Jn 6,16-21].

Sant Caius o Gai (de Dalmàcia) i sant Soter, papes i mrs.; sant Agapit I, papa; santa Senorina, vg.

23. □ † Diumenge vinent, III de Pasqua (lit. hores: 3a setm.)

[Ac 2,14,22-28 / Sl 15 / 1Pe 1,17-21 / Lc 24,13-35]. Sant Jordi, soldat mr. (s.IV), nat a Lidda i mort a Capadòcia, patró de Catalunya (1456). (La celebració litúrgica de sant Jordi es trasllada, enguany, a dilluns, 24 d'abril). Sant Gerard o Grau, bisbe; sant Adalbert (956-997), bisbe de Praga i mr.; beat Gil d'Assís, rel. franciscà; beata Elena d'Udine, rel. agustina; beata Teresa-Maria de la Creu, vg. carmelitana.

DIUMENGE II DE PASQUA O DE LA DIVINA MISERICÒRDIA

Lectura dels Fets dels Apòstols

(Ac 2,42-47)

Els germans eren constants a assistir a l'ensenyament dels apòstols, a posar en comú els seus béns i a reunir-se per partir el pa i per a la pregària. Tothom sentia un gran respecte, i els apòstols feien molts prodigis i miracles. Tots els creients vivien units i tenien en comú tots els seus béns; venien les seves propietats i les altres coses que posseïen, per distribuir entre tots el diner, segons les necessitats de cadascú. Cada dia assistien unànimement al culte del temple. Després, a casa, partien el pa i prenien junts el seu aliment amb senzillesa i alegria, cantant les lloances de Déu. Tot el poble els apreciava. Cada dia el Senyor afegia nova gent a la comunitat perquè fossin salvats.

Salm responsorial (117)

R. *Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo, perdura eternament el seu amor.*

Lectura de la primera carta de sant Pere

(1Pe 1,3-9)

Beneït sigui Déu, Pare de nostre Senyor Jesucrist. Pel gran amor que ens té, ens fa néixer de nou i ens ha donat una esperança viva, gràcies a la resurrecció de Jesucrist d'entre els morts. L'esperança que us dona és una heretat que res no pot destruir ni deteriorar ni marcir, reservada dalt al cel per a vosaltres; creients com sou, el poder de Déu us guarda fins que obtingueu la salvació que ell té preparada perquè es reveli a la fi dels temps. Això us ha de donar una gran alegria, ni que ara, si convingués, us haguessin d'entristir per poc temps diverses proves. Si l'or, que al capdavall perdrà tot valor, ara és provat al foc, la vostra fe, més preciosa que l'or, també ha de ser provada perquè resulti mereixedora d'elogi, d'honor i de glòria el dia que Jesucrist es revelarà. Vosaltres, sense haver-lo vist, l'estimeu, i des d'ara, perquè heu cregut en ell, sense haver-lo vist, esteu plens d'una alegria tan gran i gloriosa que no hi ha paraules per a expressar-la, ja que teniu segura, com a fruit de la vostra fe, la salvació de les vostres ànimes.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan

(Jn 20,19-31)

El vespre d'aquell mateix diumenge, els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus. Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres». Després els ensenyà les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: «Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres». Llavors alenà damunt d'ells i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdonareu, quedaran sense perdó».

Quan vingué Jesús, Tomàs el Bessó, un dels dotze, no era allà amb els altres. Ells li digueren: «Hem vist el Senyor». Ell els contestà: «Si no li veig a les mans la marca dels claus, si no li fico el dit dins la ferida dels claus, i la mà dins el costat, no m'ho creuré pas».

Vuit dies més tard els deixebles eren a casa altra vegada i Tomàs també hi era. Estant tancades les portes, Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres». Després digué a Tomàs: «Porta el dit aquí i mira'm les mans; porta la mà i posa-me-la dins el costat. No siguis tan incrèdul. Sigues creient». Tomàs li respongué: «Senyor meu i Déu meu!». Jesús li diu: «¿Perquè m'has vist has cregut? Feliços els qui creuran sense haver vist».

Jesús va fer en presència dels deixebles molts altres miracles que no trobareu escrits en aquest llibre. Els que heu llegit aquí han estat escrits perquè cregueu que Jesús és el Messies, el Fill de Déu, i, havent cregut, tingueu vida en el seu nom.

Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles

(Hch 2,42-47)

Los hermanos perseveraban en la enseñanza de los apóstoles, en la comunión, en la fracción del pan y en las oraciones. Todo el mundo estaba impresionado, y los apóstoles hacían muchos prodigios y signos. Los creyentes vivían todos unidos y tenían todo en común; vendían posesiones y bienes y los repartían entre todos, según la necesidad de cada uno. Con perseverancia acudían a diario al templo con un mismo espíritu, partían el pan en las casas y tomaban el alimento con alegría y sencillez de corazón; alababan a Dios y eran bien vistos de todo el pueblo; y día tras día el Señor iba agregando a los que se iban salvando.

Salmo responsorial (117)

R. *Dad gracias al Señor porque es bueno, porque es eterna su misericordia.*

Lectura de la primera carta del apóstol san Pedro

(1Pe 1,3-9)

Bendito sea Dios, Padre de nuestro Señor, Jesucristo, que, por su gran misericordia, mediante la resurrección de Jesucristo de entre los muertos, nos ha regenerado para una esperanza viva; para una herencia incorruptible, intachable e inmarcesible, reservada en el cielo a vosotros, que, mediante la fe, estáis protegidos con la fuerza de Dios; para una salvación dispuesta a revelarse en el momento final.

Por ello os alegráis, aunque ahora sea preciso padecer un poco en pruebas diversas; así la autenticidad de vuestra fe, más preciosa que el oro, que, aunque es perecedero, se aquilata a fuego, merecerá premio, gloria y honor en la revelación de Jesucristo; sin haberlo visto lo amáis y, sin contemplarlo todavía, creéis en él y así os alegráis con un gozo inefable y radiante, alcanzando así la meta de vuestra fe: la salvación de vuestras almas.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Juan

(Jn 20,19-31)

Al anochecer de aquel día, el primero de la semana, estaban los discípulos en una casa, con las puertas cerradas por miedo a los judíos. Y en esto entró Jesús, se puso en medio y les dijo: «Paz a vosotros». Y, diciendo esto, les enseñó las manos y el costado. Y los discípulos se llenaron de alegría al ver al Señor. Jesús repitió: «Paz a vosotros. Como el Padre me ha enviado, así también os envío yo». Y, dicho esto, soplo sobre ellos y les dijo: «Recibid el Espíritu Santo; a quienes les perdonéis los pecados, les quedan perdonados; a quienes se los retengáis, les quedan retenidos».

Tomás, uno de los Doce, llamado el Mellizo, no estaba con ellos cuando vino Jesús. Y los otros discípulos le decían: «Hemos visto al Señor». Pero él les contestó: «Si no veo en sus manos la señal de los clavos, si no meto el dedo en el agujero de los clavos y no meto la mano en su costado, no lo creo».

A los ocho días, estaban otra vez dentro los discípulos y Tomás con ellos. Llegó Jesús, estando cerradas las puertas, se puso en medio y dijo: «Paz a vosotros». Luego dijo a Tomás: «Trae tu dedo, aquí tienes mis manos; trae tu mano y métela en mi costado; y no seas incrédulo, sino creyente». Contestó Tomás: «¡Señor mío y Dios mío!». Jesús le dijo: «¿Porque me has visto has creído? Bienaventurados los que crean sin haber visto».

Muchos otros signos, que no están escritos en este libro, hizo Jesús a la vista de los discípulos. Estos han sido escritos para que creáis que Jesús es el Mesías, el Hijo de Dios, y para que, creyendo, tengáis vida en su nombre.

COMENTARI

«Feliços els qui creuran sense haver vist»

MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral de Barcelona

Crist es manifesta vivent i donant la seva pau als apòstols. Els mostra els senyals de la seva passió; ells s'omplen d'alegria i Jesús els hi encarrega una missió: ser continuadors del que Ell havia realitzat. Els hi diu: «Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres» i per poder-ho dur a terme, «Rebeu l'Esperit Sant».

La paraula «apòstol», vol dir «enviat», per ser portadors de l'obra de Crist: perdonar, consolar, alliberar, donar amor i vida per sempre.

La gran experiència que els deixebles van tenir de Jesús ressuscitat, només és possible de creure i descriure des de la fe. No és estrany que Tomàs, un dels dotze, que aquell dia no estava amb els altres, no s'ho cregués. Necessitava tocar, veure i experimentar. Necessita més evidència per acceptar el que els altres deixebles li explicaven.

Potser nosaltres avui ens podem trobar molt propers a Tomàs; volem veure signes més clars i evidents per creure en la resurrecció de Jesús. Ens costa fiar-nos dels testimonis de persones creients i ens trobem, sovint, amb diferents qüestions que se'ns presenten com a contradiccions per creure. Els defectes, vicis i pecats de cristians i de dirigents de la comunitat es poden barrejar amb les nostres situacions personals, i resultar-nos com una autèntica barrera per creure en Jesús vivent, i proposar-nos seguir el seu missatge.

Necessitem que Jesús ens toqui, i deixar-nos tocar per Ell i que ens digui: «No siguis tan incrèdul. Sigues creient [...] ¿perquè m'has vist has cregut? Feliços els qui creuran sense haver vist.»

Aquestes persones podem ser tots nosaltres que no hem tingut signes especialment extraordinaris, ni materials palpables de la resurrecció i divinitat de Jesús.

Creiem i volem seguir l'Evangelí, perquè ens fiem del testimoni dels apòstols i dels seus successors en les comunitats vives de l'Església.

Creiem per un do de gràcia de l'Esperit Sant, perquè ens ha ajudat a no encallar-nos en les qüestions que no han sigut prou bones ni exemplars; creiem perquè hem estat arropats per diferents persones, grups i comunitats que ens han ajudat i amb qui hem pogut compartir el gran do de la fe.

Sant Pere deia als primers cristians: «Vosaltres, sense haver vist Jesús, l'estimeu, i des d'ara, perquè heu cregut en ell, esteu plens d'una alegria tan gran i gloriosa que no hi ha paraules per expressar-la.»

Visquem amb alegria, que Jesucrist ha ressuscitat.

VIDA DIOCESANA

Agenda

Aquest diumenge dia 16, a les 10.45 h.

El bisbe Salvador administra el sagrament de la Confirmació a la Parròquia de Sant Sadurní de la Roca del Vallès.

Del dilluns 17 al divendres 21. Mons. Cristau participa a l'Assemblea Plenària de la Conferència Episcopal Espanyola a Madrid.

Dissabte 22, a les 10 h. Mons. Salvador Cristau presideix la *Sessió de Nicodemus*, de la Delegació de Joventut, al Seminari Diocesà de Valldoreix. **A les 18.30 h,** administra el sagrament de la Confirmació a la Parròquia de Sant Salvador de Polinyà.

Diumenge 23, a les 12.30 h. Mons. Cristau administra el sagrament de la Confirmació a la Parròquia de Sant Pere i Sant Pau de Bigues. **A les 20 h,** administra el sagrament de la Confirmació a la Parròquia del Sagrat Cor de Ca N'Orriac (Sabadell).

Notícies

Convivència del Seminari a Montserrat. Els dies 31 de març i 1 d'abril,

els seminaristes de Terrassa amb els seus formadors varen gaudir d'una convivència al Monestir de Montserrat preparant-se per a les celebracions de Setmana Santa.

Setmana Santa a la Catedral. Mons. Salvador Cristau ha presidit els actes centrals de la Setmana Santa a la Catedral. El diumenge 2 d'abril, a les 12 h, beneí els Rams i celebrà la Missa. El dimarts 4 presidí la Missa Crismal. Els preveres renovaren les promeses fetes el dia de l'ordenació i es va felicitar Mn. Ignasi Condal pels 25 anys de prevere. El Sr. Bisbe també va presidir la Missa de la Cena del Senyor, la celebració de la Passió del Senyor, la Vella Pasqual i la Missa del dia de Pas-

Missa Crismal

qua, impartint la Benedicció Apostòlica. El Dijous Sant, a la nit, va presidir la *Procesión del Encuentro* al barri de Les Arenes de Terrassa i el Divendres Sant el Via Crucis pels carrers del centre de la ciutat.

Calendari

Dissabte 22 d'abril: Trobada pasqual de religiosos. En el Santuari de la Mare de Déu de la Salut. A les 10 h, arribada; a les 10.30 h, pregària i reflexió sobre la Pasqua i l'encíclica *Laudato Si'*; a les 12 h, Missa presidida per Mn. Fidel Catalán, vicari general.

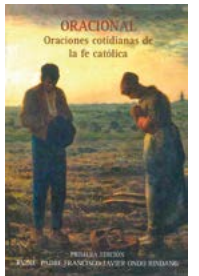
Dissabte 6 de maig: Aplec diocesà de malalts. En el Santuari de la Mare de Déu de la Salut. A les 11 h, arribada; a les 11.30 h, Missa presidida pel Sr. Bisbe i Benedicció amb el Santíssim; a les 13.30 h, veneració de la imatge de la Mare de Déu; a les 13.30 h, dinar compartit i fi de festa. Informació i inscripcions a la pròpia parròquia.

Diumenge 7 de maig, a les 18 h: Aplec pasqual de l'Arxiprestat Sabadell Centre i Sud. A la Parròquia de la Mare de Déu de la Mercè (Badia del Vallès). A les 18 h, Missa; a les 19 h, trobada festiva.

Llibres

Oracional. Oracions quotidianas de la fe catòlica,

de Mn. Francisco Javier Ondó Bindang, prevere de la diòcesi de Terrassa. Es tracta d'un recull de les pregàries habituals de la pietat catòlica en llengua castellana.

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU COLL
Obispo de Terrassa

Domingo de la Misericordia

Aunque puede pareceros ya muy lejano, no hace tanto tiempo que dedicamos todo un año al tema de la misericordia. El papa Francisco proclamó un Jubileo especial para toda la Iglesia y dedicó el año 2016 a la misericordia. Sin embargo, son tantas las cosas que nos pasan cada día y tantos los acontecimientos que se suceden cada año que posiblemente lo tenemos ya bastante olvidado.

Pero este segundo domingo de Pascua celebramos también el Domingo de la Misericordia. Es verdad que el sentido de la misericordia está, desde hace tiempo, bastante menospreciado en el mundo actual en el que se sobrevalora la eficacia, la agresividad, el poder, el dinero, el éxito, de tal modo que esto de la misericordia se considera

casi una debilidad, un sentimiento de seres inferiores, débiles.

Pero, aunque muchas veces nos ponemos una máscara de seguridad, de prepotencia, de poder, la realidad es que somos muy poca cosa, somos muy débiles todos, mucho más de lo que a menudo queremos aparentar y reconocer.

¿Pero, en qué consiste la misericordia? ¿Qué es la misericordia? La misericordia es amor en acción, en movimiento. Es la disposición a compadecerse de los trabajos y miserias ajenas, y el origen de la misericordia es Dios mismo que es misericordioso.

Sí, es Dios creador que ha tenido precisamente misericordia de los hombres que ha creado. Ha tenido tanta misericordia que se ha rebajado hasta nuestra pobreza haciéndose hombre como nosotros.

Ya en la antigüedad Dios se manifestó como Dios de amor que actúa con misericordia y con ternura hacia nosotros: «¿Es que puede olvidarse una madre de su niño, puede dejar de amar al hijo de sus entrañas? Pero aunque alguna se olvidara, yo nunca te olvidaría» (Js 49,15).

Y de manera clara y contundente nos dice Jesús en el Evangelio de san Lucas: «Vosotros amad a vuestros enemigos, haced el bien y prestad sin esperar nada a cambio: entonces será grande vuestra recompensa, y seréis hijos del Altísimo, que es bueno con los desagradecidos y con los malos. Sed misericordiosos como lo es vuestro Padre» (Lc 6,35-36).

Tenemos posibilidades constantes en nuestra vida de hacer reali-

dad este mandamiento del Señor: puedo hacerlo presente en mi vida a través de la amabilidad, la atención a los necesitados y, especialmente, en el perdón y la reconciliación. Misericordia no es un sentimiento, es una práctica.

Y es el mejor sacrificio que podemos ofrecer a Dios porque si la vivimos seremos semejantes a Él que es misericordioso. «Lo que yo quiero es misericordia y no sacrificios, conocimiento de Dios y no holocaustos» (Os 6,6).

A menudo nos da miedo el juicio de Dios; seamos, pues, misericordiosos unos con otros: «Porque, en el juicio, no habrá misericordia para aquellos que no habrán tenido misericordia; pero los misericordiosos podrán reírse del juicio» (St 2,13).

BISBAT D TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

